

تأثیر تعدیل رویه‌های مراقبت پرستاری بر پیشگیری از اختلالات کمی و کیفی خواب بیماران بستری در بخش مراقبت ویژه قلب

فاطمه بهرامنژاد^۱، پویا فخرنژاد افشار^۲، میترا ذوالفقاری^۳

مقاله پژوهشی

۱. دانشجوی دکتری پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران
۲. دانشجوی دکتری سالمنداناسی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی تهران، تهران، ایران
۳. مریبی، گروه پرستاری، مرکز تحقیقات مراقبت‌های پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

فصلنامه پرستاری داخلی - جراحی، سال دوم، شماره ۳ و ۴، پاییز و زمستان ۱۳۹۲، صفحات ۱۰۱-۱۰۶

چکیده

زمینه و هدف: اختلال خواب مشکل شایعی در بیماران بستری در بخش‌های مراقبت ویژه است و از جمله عوامل خارجی ایجاد آن، اقدامات پرستاری می‌باشد. هدف این مطالعه، بررسی تأثیر تعدیل رویه‌های مراقبت پرستاری بر پیشگیری از اختلالات کمی و کیفی خواب بیماران بستری در بخش مراقبت ویژه قلب بود.

مواد و روش‌ها: پژوهش حاضر یک مطالعه کارآزمایی بالینی و یک سوکور برای بیماران بود که طی آن، ۳۰ بیمار بستری در بخش مراقبت ویژه قلب بیمارستان دکتر شریعتی تهران در سال ۱۳۹۰ از طریق نمونه‌گیری در دسترس به ترتیب در گروه‌های کنترل و مداخله مورد بررسی قرار گرفتند. در گروه کنترل کیفیت و کمیت خواب در روز اول بستری و بعد از سه شب بستری با استفاده از پرسشنامه اندازه‌گیری شد و در گروه مداخله نیز به همین روش کیفیت و کمیت خواب بیماران، اما با انجام آموزش به پرستاران و تغییراتی در مراقبت‌های پرستاری در طی سه شب بستری سنجیده شد. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و استنباطی (آزمون‌های کای دو، تی زوجی و تی مستقل) و نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۸ استفاده شد.

یافته‌ها: یافته‌ها اختلاف معنی‌داری را در نمره کیفیت خواب گروه کنترل و مداخله پس از سه شب بستری نشان داد ($P < 0.001$)؛ به طوری که تعداد بیماران دچار اختلال خواب در گروه کنترل افزایش و در گروه مداخله کاهش یافتند. همچنین تغییرات میانگین کمی خواب قبل و بعد از بستری در گروه کنترل و مداخله از لحاظ آماری معنی‌دار بود ($P < 0.001$)؛ به گونه‌ای که مدت زمان خواب در گروه کنترل افت مشخصی پیدا کرده بود، اما در گروه مداخله ثابت باقی مانده بود.

نتیجه‌گیری: استفاده از تدابیر تعدیل رویه‌های مراقبت پرستاری می‌تواند وضعیت خواب بیماران را پس از بستری در بخش مراقبت ویژه قلب بدون تغییر حفظ کند.

نویسنده مسئول:

پویا فخرنژاد افشار
دانشگاه علوم بهزیستی و
توانبخشی تهران

پست الکترونیک:
pouyafarokhnezhad@yahoo.com

تاریخ دریافت مقاله: ۹۲/۳/۲۶
تاریخ پذیرش مقاله: ۹۲/۶/۱۴

مقدمه

شب ابتدایی بستری دچار اختلال بارز در کمیت و کیفیت خواب می‌شوند. اختلالات خواب در بخش مراقبت ویژه قلب چند عاملی می‌باشد، اما میزان تأثیر هر کدام از این علل به روشنی مشخص نیست ولی تأثیرات منفی آن بر بیماری زمینه‌ای مشخص شده است.^۱ از جمله این علل به بیمار شدن‌های مکرر بیماران توسط پرستاران، سر و صدای محیط و مانیتورها، روشنایی چراغ‌ها، اضطراب و استرس اشاره کرد.^۲

تشخیص علت اختلال خواب در واحدهای مراقبت ویژه منجر به ارتقای مداخلات و راهکارهای بهبود خواب می‌شود. به نظر می‌رسد اقدامات مراقبتی و تست‌های تشخیصی به اندازه سر و صدا خواب را مختل می‌کنند.^۳ مطالعه‌ای که در یونان توسط Schiza و همکاران انجام شد، مشخص کرد که بیماران بستری در واحد مراقبت کرونری در طی سه شب اولیه بستری پس از وقوع سندرم حاد کرونری، کیفیت خواب پایین داشته‌اند.^۴ اگرچه انجام

مؤسسات درمانی مانند بیمارستان‌ها به طور معمول برنامه مراقبتی خود را با چرخه خواب و بیداری بیماران تنظیم نمی‌کنند که این باعث قطعه و اختلال خواب مددجویان در ساعت‌های معمول در اثر مراقبت‌های متداول می‌شود.^۱ اختلال خواب در بیماران بدحال به صورت طول مدت ناکافی خواب یا مراحل ناکافی خواب تعریف می‌شود که منجر به ناراحتی و مختل شدن کیفیت زندگی فرد می‌گردد.^۵

کمیت و کیفیت نامطلوب خواب به عنوان یک وضعیت استرس‌زا باعث ترشح ابی‌نفرین و نوراپی‌نفرین می‌گردد که این امر خود باعث اختلال در افزایش ضربان قلب، تعداد تنفس، میزان فشار خون و میزان نیاز میوکارد به اکسیژن، دیس‌ریتمی (Dysrhythmia) قلبی و کاهش خونرسانی کلیوی می‌شود و این عوامل در نهایت موجب تشدید ایسکمی (Ischemia) و انفارکتوس قلبی می‌گردد.^۶ بیماران مبتلا به سندرم حاد کرونری در طی سه

مطالعه شامل عدم تمايل بيمار به ادامه مطالعه، ترخيص بيمار كمتر از سه روز، دريافت داروهای آرامبخش و يبهوشی، نياز به احیای قلبی-ريوی حین مطالعه و دريافت داروهای مختلف کننده خواب مانند مخدراها، آفتابينها و مدر در شب بودند. تعداد نمونه با توجه به انحراف معیار گزارش شده در مطالعات قبلی بودند. $S = 4$ و مقادير $\alpha = 0.05$ ، $\beta = 0.10$ درصد $= 1$ ، نفر در هر گروه برآورد گردید.^{۱۱} که به دليل احتمال ريزش نمونه 30 نفر برای هر گروه در نظر گرفته شد. اين تعداد در طي يك دوره سه ماهه در تابستان ۱۳۹۰ ابتدا برای گروه كنترل و سپس برای گروه مداخله به روش تصادفي جمع آوري شد. نمونه هاي واجد شرایط بعد از اخذ رضایت شخصی ابتدا به گروه كنترل وارد شدند.

ابزار مورد استفاده در اين تحقیق پرسشنامه ای شامل سه بخش فرم مشخصات دموگرافیک، شاخص کیفیت خواب Pittsburgh sleep quality index (PSQI) و مقیاس کمیت خواب Pittsburgh sleep log (Sleep log) بود. شاخص کیفیت خواب Pittsburgh برای بررسی خواب بیمار در طول ماه (تا چهار هفته) مورد استفاده قرار می گیرد و از هفت بخش «کیفیت خواب ذهنی، دیر به خواب رفتن، کفايت خواب، دوره خواب، اختلال خواب، استفاده از داروهای خواب آور و عملکرد ناقص در طول شب» تشکیل شده است که هر بخش از $0\text{--}3$ امتیاز دارد. حداکثر نمره 21 و حداقل نمره صفر است، نمره کمتر از پنج نشان دهنده کیفیت مطلوب خواب و نمره بيشتر از 5 بيانگر کیفیت خواب نامطلوب می باشد. اين پرسشنامه در سال ۱۹۸۹ توسيع Buysse و همکاران (به نقل از ايزدی اونجی و همکاران،^۹ ابوالحسني^{۱۰} و نيسه و همکاران^{۱۱}) ساخته شد و پايانی آن با ضريب آلفاى كرونباخ 0.83 و پايانی آن با آزمون مجدد 0.85 به دست آمد و در اين مطالعه پايانی آن 0.74 محاسبه شد. مقیاس ثبت خواب Sleep log شامل جدولی است که زمان خوابیدن و برخواستن از خواب در طول شبانه روز طی هفته در آن ثبت می شود و به جهت اين که مداخله اين مطالعه در طول شب صورت می گرفت، فقط ساعات خواب شبانه محاسبه شد. اين مقیاس در مطالعه بهروزی فر و همکاران ترجمه روا و پايا شده است.^{۱۲} در اين مطالعه، روايی محتوا با كمك 10 نفر از اعضای هيأت علمی و پايانی آن با استفاده از ضريب آلفاى كرونباخ 0.80 سنجیده شد.

در ابتدادهای خصوصیات کیفی و کمی خواب گذشته گروه كنترل در روز ورود به بخش با استفاده از پرسشنامه اندازه گیری شد و سپس با فاصله سه شب بعد از بستری دوباره با استفاده از همان پرسشنامه کیفیت خواب بررسی گردید و طی اين سه روز میزان کمی خواب نیز سنجیده شد و اقدامات معمول برای گروه كنترل انجام گرفت. بعد از اتمام نمونه گیری گروه كنترل، مداخله تعديل رویه های مراقبت پرستاری در همان بخش اجرا شد. مداخله در اين مطالعه شامل دو بخش بود: الف. ارتقای دانش پرستنل پرستاری در مورد خواب و اهمیت خواب در بیماران بستری در بخش ویژه قلب و عوامل مؤثر بر خواب و ب. تداير تعديل رویه های مراقبتی شامل تغيير زمان انجام اقدامات پرستاری معمول با كسب اجازه و مشورت با مدیر و سرپرستار بخش و همکاری پرسنل شيفت شب (تعويض خطوط وريدي،

مراقبت های پرستاري بر اساس اولويت ضروري می باشد، اما عوائق وقفه های خواب تنها محرومیت از خواب بیماران نیست، بلکه اختلالات خواب می تواند فرایند بهبود جسمی و روانی را نیز به تأخیر بياند. مطالعات نشان داده اند که خواب شبانه بیماران در واحد های مراقبت ویژه با وجود مصرف بسياری از داروها برای بهبود خواب، به شدت مختلف است.^۲

مداخلات مراقبتی شبانه که به صورت متوالی انجام می گيرند، دوره های اندک خواب پيوسته را به بیمار می دهد.^۳ پرستاران باید به گونه ای برنامه فعالیت های مراقبتی را تنظیم کنند که اقدامات مراقبتی در يك نوبت با هم و در زمان بيداري بیمار انجام گيرد تا فرصت دوره های استراحت و خواب به بیمار داده شود.^۷ در غير اين صورت ترجيح داده می شود که از بيدار کردن بیمار به خصوص در حین خواب رم (REM) وقتی که حرکات سریع چشم صورت می گيرد (Rapid eye movement) اجتناب شود؛ بنابراین پرستار باید از خود سؤال نماید که آيا كنترل علاجی حياتی يا هر اقدام ديگر پرستاري مهم تر از خواب بیمار است یا خير؟^۸ و لازم است به بیمارانی که شرایط فيزيولوژيك پايداري دارند و كمتر به اقدامات مراقبتی نياز دارند فرصت پيشتر برای خواب پيوسته داده شود و باید تعادلي بين بررسی متوالی علاجی حياتی و سایر اقدامات مراقبتی با نياز فيزيولوژيك بیمار به خواب حفظ گردد.^۹ همچنين در قوانین مراقبتی و روتين های داخل بخشی، جهت دادن فرصتی برای ثبيت خواب شبانه باید تعديلاتی صورت گيرد.^{۱۰} نقش پرستاران مراقبت ویژه بيشتر باعث تمرکز آنها بر روی اقدامات مراقبتی مختلف و

بررسی های معمول بدون توجه به خواب بیمار می شود.^۹ هم اکنون روش های دارود رمانی برای بهبود خواب اولويت دارند، اما با توجه به عوارض و هزينه اضافي آنها می توان با رفع علل مختلف کننده خواب نيز کیفیت و کمیت خواب بیماران را بهبود بخشيد. جهت سازگاري با يك برنامه خواب جديد مطابق با مراقبت ها حداقل سه روز زمان نياز است.^{۱۱} با وجود تمام تأكيدها و هشدارهایي که نسبت به اثرات نامطلوب محرومیت از خواب در بیماران بستری در بخش های ویژه قلبی به عمل آمده است، اما هنوز بسياری از بیماران با مشکلات ناشی از اختلال خواب روبه رو هستند.^{۱۱} با توجه به نقش محوري پرستار در امر نحوه ارایه مراقبت ها در شبانه روز و همچنين برطرف کردن نياز های بیمار، هدف اين مطالعه بررسی تأثير تعديل رویه های مراقبت پرستاری بر پيشگيری از اختلالات کمی و کيفی خواب بیماران بستری در بخش مراقبت ویژه قلب بود.

مواد و روش ها

پژوهش حاضر يك مطالعه کارآزمایي باليني و يك سوکور برای بیماران بود که پس از تأييد کميته اخلاقی دانشگاه علوم پزشکی تهران تحت بررسی قرار گرفت. جامعه پژوهش شامل بیماران بستری در بخش مراقبت ویژه قلب بیمارستان دکتر شريعتی با معیارهای ورود حداقل سن 30 سال، بستری بودن در واحد مراقبت ویژه قلبی به مدت سه روز، آگاه بودن به زمان و مكان و عدم نياز به داروهای بالا برندۀ فشار خون بودند. معیارهای خروج از

تشخیص پزشکی، سابقه بستری و کیفیت و کمیت خواب قبل از بستری اختلاف معنی داری نداشتند (جدول ۱).

آزمون کای دو اختلاف معنی داری بین کیفیت خواب گذشته بیماران قبل از بستری در گروه کنترل و مداخله را نشان نداد ($P = 0.608$)؛ بنابراین کیفیت خواب قبل از مداخله در دو گروه همگن بود، اما کیفیت خواب پس از سه شب بستری در بخش مراقبت‌های ویژه قلبی در گروه کنترل و مداخله به وسیله آزمون آماری کای دو اختلاف معنی داری را نشان داد ($P < 0.001$) که با توجه به توزیع فراوانی کیفیت مطلوب و نامطلوب خواب در دو گروه، بیماران دچار کیفیت نامطلوب خواب پس از بستری در گروه کنترل افزایش یافته بودند (جدول ۲)، اما تعداد بیماران دچار کیفیت نامطلوب خواب در گروه مداخله از ۳۳ به ۱۳ درصد تنزل پیدا کردند.

آزمون تی مستقل اختلاف معنی داری بین تغییرات میانگین ساعت خواب، بعد از سه شب بستری را در گروه کنترل و مداخله نشان داد ($P < 0.001$). اختلاف میانگین ساعت خواب قبل از مطالعه و بعد از مطالعه در گروه کنترل از لحاظ آماری معنی دار بود ($P < 0.001$) و جهت این اختلاف به سمت کاهش تعداد ساعت خواب در گروه کنترل بود؛ اما طبق آزمون تی زوجی، میانگین کیفیت خواب در گروه مداخله قبل و بعد از بستری اختلاف معنی داری را نشان نداد که این امر بیان کننده عدم تغییر میزان ساعت خواب پس از بستری بود ($P = 0.053$) (جدول ۳).

گرفتن نوار قلبی، بررسی بیمار و سایر مراقبت‌ها) قبل از ساعت ۱۲ شب و در صورت امکان قبل از خواب بیمار، اجتناب از بیدار کردن‌های متواتی و غیر ضروری بیماران، تنظیم برنامه زمانی دادن داروهای تجویز شده روزانه به گونه‌ای که داروهای مختلف کننده خواب مانند مدرها و بتاپلوكرهای تا حد امکان قبل از ساعت ۶ عصر داده شوند تا از اثرات منفی آنها بر روح خواب کاسته شود. داده‌های خصوصیات کیفی خواب گروه مداخله نیز در بد و ورود به بخش با استفاده از شاخص Pittsburgh اندازه‌گیری شد و سپس با فاصله سه شب بعد از بستری دوباره خصوصیات کیفی خواب این بیماران با استفاده از همان پرسشنامه و میزان کمی خواب نیز طی این سه شب اندازه‌گیری گردید. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها با توجه به شرایط توزیع نرمال خواب بیماران در بیمارستان‌ها از آمار توصیفی و استنباطی (آزمون‌های کای دو، تی زوجی و تی مستقل) با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۸ (version 18, SPSS Inc., Chicago, IL) استفاده شد.

یافته‌ها

بر اساس یافته‌ها، میانگین سنی نمونه‌های پژوهش در گروه کنترل 11.36 ± 6.00 سال و در گروه مداخله 11.47 ± 5.99 سال بود ($P = 0.456$). آزمون‌های کای دو و تی مستقل نشان دادند که واحدهای مورد پژوهش در گروه مداخله و کنترل از نظر مشخصات دموگرافیک،

جدول ۱: ویژگی‌های جمیعت‌شناسی بیماران بستری در بخش مراقبت ویژه قلبی در دو گروه کنترل و مداخله قبل از مداخله

P	مداخله		گروه		مشخصات
	تعداد	تعداد (درصد)	تعداد	تعداد (درصد)	
۰/۵۰۰	۱۶ (۵۳)	۱۷ (۵۷)	مرد		
	۱۴ (۴۷)	۱۳ (۴۳)	زن		
	۳۰ (۱۰۰)	۳۰ (۱۰۰)	جمع		
	۱۰ (۳۳)	۹ (۳۰)	بی‌کار	وضعیت شغلی	
۰/۸۷۰	۱۱ (۳۷)	۱۳ (۴۳)	شاغل		
	۹ (۳۰)	۸ (۲۷)	بازنشسته-از کارافتاده		
	۳۰ (۱۰۰)	۳۰ (۱۰۰)	جمع		
	۲۵ (۸۳)	۲۶ (۸۷)	سندرم کرونری حاد		
۰/۵۰۰	۵ (۱۷)	۴ (۱۳)	سایر علل*	علل بستری	
	۳۰ (۱۰۰)	۳۰ (۱۰۰)	جمع		

* سایر علل شامل ۱۳ مورد تزویج و ۱۴ مورد عمق در دو گروه و ۴ مورد نارسایی قلبی در گروه کنترل و ۶ مورد نارسایی قلبی در گروه مداخله بود

جدول ۲: توزیع فراوانی مطلق و نسبی امتیاز کیفیت خواب در دو گروه کنترل و مداخله قبل و بعد از مداخله

گروه	قبل از مداخله				P	
	بعد از مداخله		قبل			
	مداخله	کنترل	مداخله	کنترل		
	تعداد	تعداد (درصد)	تعداد	تعداد (درصد)		
کیفیت خواب نامطلوب (نمره PSQI بیشتر از ۵)	۴ (۱۳)	۲۸ (۹۳)	۱۰ (۳۳)	۱۰ (۳۳)		
کیفیت خواب مطلوب (نمره PSQI کمتر از ۵)	۲۶ (۸۷)	۲ (۷)	۲۰ (۶۷)	۲۰ (۶۷)		
جمع کل	۳۰ (۱۰۰)	۳۰ (۱۰۰)	۳۰ (۱۰۰)	۳۰ (۱۰۰)		
			۰/۶۰۸			

PSQI: Pittsburgh sleep quality index

جدول ۱۲: مقایسه تغییرات ساعات خواب در دو گروه کنترل و مداخله قبل و بعد از انعام مطالعه

تغییرات	مداخله			کنترل			گروه فرانی میزان ساعات خواب*
	بعد از مداخله	قبل از مداخله	بعد از مداخله	قبل از مداخله	قبل از مداخله	قبل از مداخله	
۲/۳۴۳	۶/۹۲	۶/۶۳	۴/۷۰	۷/۰۴	۷/۰۴	۷/۰۴	میانگین
۰/۶۸۱	۰/۸۷	۰/۸۵	۰/۶۳	۰/۸۴	۰/۸۴	۰/۸۴	انحراف معیار
<۰/۰۰۱	۰/۰۵۳		<۰/۰۰۱				P

* متنظر میزان ساعات خواب شبانه است.

بحث

محدودیت‌های تحقیق حاضر بود. پیشنهاد می‌شود در پژوهش بعدی از جامعه آماری بزرگ‌تر و دامنه سنی کمتر استفاده شود و همچنین این مداخلات بر روی بیماران بستری در سایر واحدهای مراقبت ویژه نیز انجام گیرد.

نتیجه‌گیری

با توجه به این که بیمار در زمان بستری در بیمارستان برای تسریع بهبودی و آرامش نیاز به خواب مناسب دارد، لازم است به بهداشت خواب اهمیت ویژه‌ای داده شود. اعضای تیم مراقبت با توجه به نقش محوری‌شان در این زمینه با برنامه‌ریزی صحیح جهت انجام روش‌های درمانی و مراقبت پرستاری و فراهم کردن آرامش محیط می‌توانند به داشتن خوابی همراه با آرامش به بیماران کمک کنند. نتایج این تحقیق یانگر آن است که با تعدیل رویه‌های مراقبت در بخش مراقبت ویژه قلبی می‌توان از افت کیفیت و کمیت خواب بیماران جلوگیری به عمل آورد.

تعارض منافع

هیچ گونه تعارض منافع توسط نویسندها کان بیان نشده است.

سهم فویسندها

فاطمه بهرام‌نژاد: همکار طرح، همکاری در مراحل اجرای طرح، مشارکت در جمع آوری نمونه‌ها، آنالیز داده‌ها و تدوین مقاله پویا فخرنژاد افسار: مجری طرح، همکاری در مراحل اجرای طرح، مشارکت در جمع آوری نمونه‌ها، آنالیز داده‌ها و تدوین مقاله میترا ذوال‌فقاری: مجری طرح، هدایت جریان کار و تدوین مقاله.

سپاسگزاری

این مقاله حاصل طرح تحقیقاتی مصوب مرکز تحقیقات مراقبت‌های پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی تهران با شماره ۱۴۵۹۶ و با شماره ثبت IRCT201109171599N12 در مرکز ثبت کارآزمایی بالینی می‌باشد. بدین وسیله مراتب تشکر و سپاس خود را از مرکز تحقیقات مراقبت‌های پرستاری و مامایی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی تهران و معاونت پژوهشی این دانشگاه اعلام می‌داریم و از کلیه استادان و دوستانی که در انجام پژوهش ما را یاری نمودند و پرسنل پرستاری بخش CCU بیمارستان دکتر شریعتی کمال تشکر را داریم.

تعدیل رویه‌های مراقبت‌های پرستاری می‌تواند وضعیت خواب بیماران را چه از لحاظ کیفیت و چه از لحاظ مدت زمان خواب پس از بستری در بخش مراقبت ویژه قلبی ارتقا دهد. پرستارانی که ساعات طولانی در شیفت‌های شب کار کرده‌اند به خوبی می‌دانند که فقدان خواب چه تأثیری بر روی رفتار و توانایی آن‌ها در کار می‌گذارد و حال آن که این تأثیر بر روی بیمارانی که در واحدهای مراقبت ویژه بستری هستند و دچار بیماری، جراحی، عفونت و جراحات می‌باشند، بسیار شدیدتر است.^{۱۵}

در یک مطالعه مروری بیان شد که فقدان دانش روتین‌های پرستاری و بررسی‌ها و اقدامات متواالی پرستاری بر توانایی خواب بیماران بدحال تأثیر می‌گذارد.^{۱۶} در تحقیق حاضر سعی شده بود که میزان تأثیر به کارگیری تدابیر تعدیل رویه‌های مراقبت پرستاری بر خواب بیماران سنجیده شود که با دو پژوهش حاضر هم جهت بود. در مطالعه‌ای توصیفی، کیفیت خواب بیماران مبتلا به سندروم حاد عروق کرونی که میانگین مدت بستری آن‌ها هفت روز بود و با استفاده از شاخص کیفیت خواب Pittsburgh Sنجیده شده بود، در هنگام ترخیص افت پیدا کرده بود که هم راستا با کاهش کیفیت خواب در گروه کنترل این تحقیق بود.^{۱۷} در مطالعات دیگر که توسط نیسه و همکاران^{۱۸} و همچنین Hu و همکاران^{۱۹} انجام شد، مشخص گردید که با استفاده از وسایلی مانند چشم‌بند و گوش‌بند نیز می‌توان از اختلال کیفیت خواب بیماران بستری در بخش‌های مراقبت ویژه پیشگیری نمود.

با توجه به اختلالات و انقطاعات خواب شبانه بیمار به علل مختلف و از جمله حجم بالای مراقبت‌های لازم به خصوص در بخش‌های مراقبت ویژه، در تحقیق کنونی سعی بر این بود که با انجام اقدامات مراقبتی ساده و تغییرات جزئی در مراقبت‌های معمول در تمام بخش‌های مراقبت ویژه قلب از کاهش کیفیت و کمیت خواب بیماران بستری در آن‌ها کاست. نیاز به خواب باید بخشی از برنامه چند بعدی مراقبت باشد. بنابر نتایج این مطالعه، با آموزش پرستاران و تغییرات جزئی در مراقبت‌های پرستاری می‌توان کیفیت و کمیت خواب بیماران بستری شده در بخش مراقبت ویژه قلب را به خصوص در روزهای ابتدایی بستری به خاطر اهمیت ویژه‌ای که این مدت بحرانی دارد، بدون افت کیفیت و کمیت حفظ کرد و همچنین بهتر است قوانین بخش از لحاظ نحوه و زمان ارایه خدمات مراقبتی منعطف باشند.

دامنه سنی وسیع نمونه‌ها و یکسان نبودن علت بستری تمام نمونه‌ها و همچنین دارو درمانی متفاوت بیماران و عدم توانایی در کنترل آن‌ها از جمله

References

1. Potter PA, Perry AG. Fundamentals of nursing. 6th ed. Philadelphia, PA: Elsevier Mosby; 2005.
2. Urden LD, Stacy KM, Lough ME. Critical care nursing: diagnosis and management. 6th ed. St. Louis: Mosby; 2009.
3. Fontana CJ, Pittiglio LI. Sleep deprivation among critical care patients. Crit Care Nurs Q 2010; 33(1): 75-81.
4. Schiza SE, Simantirakis E, Bouloukaki I, Mermigkis C, Arfanakis D, Chrysostomakis S, et al. Sleep patterns in patients with acute coronary syndromes. Sleep Med 2010; 11(2): 149-53.
5. Patel M, Chipman J, Carlin BW, Shade D. Sleep in the intensive care unit setting. Crit Care Nurs Q 2008; 31(4): 309-18.
6. Tamburri LM, DiBrenza R, Zozula R, Redeker NS. Nocturnal care interactions with patients in critical care units. Am J Crit Care 2004; 13(2): 102-12.
7. Potter PA, Perry AG. Fundamentals of Nursing. 6th ed. Philadelphia, PA: Elsevier Science Health Science Division; 2007.
8. Taylor C, Lillis C, LeMone P, Lynn P, Smeltzer SC. Fundamentals of Nursing. 6th ed. Philadelphia, PA: Lippincott Williams & Wilkins; 2008.
9. Izadi Avanji FS, Adib Hajbaghery M, Afazel MR. Quality of sleep and its related factors in the hospitalized elderly patients of Kashan hospitals in 2007. Feyz 2008; 12(4): 52-9. [In Persian].
10. Zeraati F, Seif Rabie MA, Araghchian PM, Sabouri T. Assessment of quality of sleep and use of drugs with sedating properties in adult patients hospitalized in Hamadan Ekbatan Hospital. Sci J Hamdan Univ Med Sci 2009; 16(4): 31-6. [In Persian].
11. Zakerimoghadam M, Shaban M, Kazemnejad A, Ghadiani L. Comparing factors affecting sleep of nurses and patients. Hayat 2006; 12(2): 5-12. [In Persian].
12. Abolhasani S. Investigation of the effect of sensory stimulations on sleep deprivation symptoms in patients hospitalized in coronary care unit. Koomesh 2006; 7(1): 71-6. [In Persian].
13. Neyse F, Daneshmandi M, Sadeghi Sharne M, Ebadi A. The effect of earplugs on sleep quality in patients with acute coronary syndrome. Iran J Crit Care Nurs 2011; 4(3): 127-34.
14. Behrouzifar S, Zenouzi S, Nezafati M, Esmaily H. Factors affecting the quality and quantity of sleep in coronary artery bypass graft patients. J Shaheed Sadoughi Univ Med Sci 2008; 16(3): 57-66. 3. [In Persian].
15. Honkus VL. Sleep deprivation in critical care units. Crit Care Nurs Q 2003; 26(3): 179-89.
16. Bourne RS, Minelli C, Mills GH, Kandler R. Clinical review: Sleep measurement in critical care patients: research and clinical implications. Crit Care 2007; 11(4): 226.
17. Hu RF, Jiang XY, Zeng YM, Chen XY, Zhang YH. Effects of earplugs and eye masks on nocturnal sleep, melatonin and cortisol in a simulated intensive care unit environment. Crit Care 2010; 14(2): R66.

Improvement of nursing care practices on sleeping quality of patients admitted to coronary care units

Fatemeh Bahramnezhad¹, Pouya Farokhnezhad Afshar², Mitra Zolfaghari³

1. PhD Candidate of Nursing, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.
2. PhD Candidate of Gerontology, Tehran University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.
3. Instructor of Nursing, Nursing and Midwifery Care Research Center, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

Original Article

Medical - Surgical Nursing Journal, 2013; 2(3,4): 101-106

ABSTRACT

Background and Objective: Sleep disorder is a common problem in patients hospitalized in the critical care unit and nursing care interventions is among the external factors of sleep disorders. This study investigated the effect of strategies to moderate nursing care practices on admitted patients sleeping status in the coronary care unit.

Materials and Method: This was a quasi-experimental and single blind study, during which 30 patients admitted to the coronary care unit of Shariati Hospital, Tehran, Iran, in 2011, through available sampling ($n = 60$). Sleep quality and quantity was measured on the first day of admission and three days later, using questionnaire in the control group and also sleep quality and quantity of patients in the intervention group was measured with the same method but with a modified nursing care practices. Data analysis was done using descriptive and deductive statistics (chi-square, paired t and independent t-test).

Results: The findings of the present study showed a statistical significant difference between sleep quality control and intervention groups in three nights of hospitalization ($P < 0.001$); besides, the mean changes in sleep quantity before and after hospitalization in the intervention and control groups was statistically significant ($P < 0.001$).

Conclusion: Significant reduction in the quality and quantity of sleep in the intervention group compared to the control group admitted showed use of moderating nursing care practices can maintain unchanged sleep quality and quantity of patients admitted to coronary care unit.

Keywords: *Sleep, nursing care practice, coronary care unit*

Please cite this article as Bahramnezhad F, Farokhnezhad Afshar P, Zolfaghari M. Improvement of nursing care practices on sleeping quality of patients admitted to coronary care units. *Medical - Surgical Nursing Journal* 2013; 2(3,4): 101-106.